

have interesseret sig derfor. Jeg veed ikke, hvad det var, der kom i Vejen. I hvert Fald frabad han sig Ansættelsen. Han er vistnok noget af en Særling. Nu sidder han i en yderst beskeden Stilling oppe i et af Ministerierne.“

* *

Allerede den næste Dag modtog Per den Bal-Indbydelse, Fru Engelhardt havde lovet at skaffe ham, og han fik nu travlt med at udbedre sin Garderobe, for at han ved sin Fremtræden i det københavnske Selskabsliv ikke skulde staa tilskamme for de øvrige Kavalerer. I den Anledning viste det sig nødvendigt for ham at skaffe sig et Pengelaan. Ved en af sine Kafe-Bekendte blev han indført hos en ældre, forhenværende Landmand, der gjorde sin lille Kapital frugtbringende ved at udlåne den til unge Mennesker mod en Godtgørelse af 60 p. C. og Sikkerhed i Livsforsikringspolice, Bøger, Bohave, Daabs- og Vaccinationsattest foruden en højtidelig mundtlig Erklæring, afgiven i Vidners Overværelse og med Haanden paa Biblen.

Madam Olufsen gjorde store Øjne i Anledning af de mange nye Ting, der næsten daglig blev bragt ind i Huset fra Byens store Magasiner. Hun og hendes Mand talte ofte om, hvad der vel kunde være igære. Per selv sagde ingenting. Han havde overhovedet været meget tilbagetrukket i den senere Tid og var desuden sjelden hjemme.

Den eneste, der havde kunnet give nogen Oplysning, var den tavse Trine. Med Kærlighedens tusindøjede Instinkt havde den enfoldige Pige — saavidt hendes Forstaaelse af den Slags Ting overhovedet rakte — hurtig begrebet, hvad det var, der her forberedtes; og bestandig hyppigere